

[Foul Møller.]

lag af de her foreliggende forslag, under forudsætning af, at vi møder lydørhed for de synspunkter og tanker, vi har fremført i kommissionen, og som jeg skal gøre rede for i dag, og jeg vil gerne yderligere understrege, at vi på grund af den inflation, der har fundet sted det sidste par år, vurderer denne sags betydning som værende endnu vigtigere, end den måske har været tidligere, men samtidig vurderer dens vanskeligheder som større.

På denne baggrund kan jeg ikke lade være med at beklage, at lovforslagene er så slet forberedt, som tilfældet er. Jeg mindes ikke, at et så omfattende reformkompleks er blevet fremsat her i tinget med så fattige, sparsomme bemærkninger, som tilfældet er med disse forslag. Jeg har ikke blot ledt efter fortilfælde i min egen hukommelse, for den strækker kun kort, men jeg har gennemgået alle større reformværker siden 1920, og det er ikke muligt at finde eet, der er så ringe forberedt, og dette er dog udarbejdet af en regering, der har haft al fornøden sagkundskab til sin rådighed.

Det er således i sig selv ganske forbløffende, at der her foreligger et lovforslag, hvorefter folkepensionen skal stige hvert andet år i en 6-årig periode, uden at der er foretaget een eneste beregning af, hvad det vil koste, og hvor høj bidragsprocenten vil blive i 3., 4., 5. og 6. år. Jeg ved naturligvis godt, at der vil være usikkerhedsmomenter forbundet med en sådan beregning, men dette fritager alligevel ikke ministeriet for at foretage den, selvfølgelig ikke. Jeg er overbevist om, at det nu bliver nødvendigt at indhente det forsømte under udvalgsbehandlingen.

Det er også overraskende, at den højtærede socialminister hverken i sin fremsættelsestale eller i bemærkningerne til dette lovforslag om folkepension har fundet den mindste anledning til at fremsætte betragtninger over, hvorvidt han mente, at vor økonomiske situation tillader denne form for folkepensionering, eller hvordan han mener dette forslag vil påvirke opsparingen, eller på hvilket grundlag regeringen skønner at det vil være muligt at forhøje pensionerne successivt i 1959 og 1961.

Hastværk er som bekendt lastværk. Man kan så gisne over årsagen til dette hast-

værk. Indtil videre vil jeg imidlertid afvise, at det overhovedet skulle stå i forbindelse med et kommende valg. Noget sådant ville formentlig ligge den højtærede regering og måske i særdeleshed den højtærede socialminister fjærnt. Jeg vil derfor gå ud fra, at dette alene skyldes ønsket om at præstere forslaget her i tinget så tidligt, at vi kan have den bedst mulige tid til at undersøge og overveje problemet. . . . (Socialministeren [Strøm]: Det er rigtigt!) . . . Det er rigtigt, siger den højtærede socialminister; så kan vi kun takke herfor, men måske føje til, at det ville alligevel have været rart, om vi havde haft disse oplysninger forinden.

Jeg vil derfor behandle problemet ud fra en fuldstændig saglig bedømmelse, og jeg er overbevist om, at også regeringen ønsker en sådan saglig behandling af denne sag. Med den behandling, vi undergiver disse forslag, skal det høje ting fastlægge vilkårene for vore gamle medborgeres forsørgelse mange år frem i tiden. Den bestemmelse, vi træffer, er baggrunden og afgørende for befolkningens forbrug og for dets opsparingsvaner. Lad os blot se i øjnene, at betræder vi den vej, regeringen her har stukket ud, er et tilbagetog umuligt. Henvisningerne til, at hele ordningen kan revideres 6 år efter sin ikrafttræden, er fri fantasi. Der vil ikke være den ringeste mulighed for om 6 år at sige til det danske folk: vi tog fejl, og det hele må derfor laves om.

De, der gennem disse 6 år har betalt deres folkepensionsbidrag, stigende folkepensionsbidrag, har jo netop gjort det under den udtrykkelige forudsætning, at de selv til sin tid skulle modtage folkepension. Al tale om en prøvetid er derfor uden det mindste hold i en redelig politisk tankegang. Om 6 år vil folketinget kun kunne tage stilling til, hvorvidt folkepensionen yderligere skal øges, enten for at genoprette, hvad inflationen i mellemtiden har spist af den, eller for reelt at forbedre den, og fra socialdemokratiets side lægger man jo heller ikke skjul på, at dette kun er en begyndelse, og at partiets principielle ønske er at gå videre frem til en pension på mere end 5 000 kr. årlig til alle.

Den foreslåede stigning hvert andet år skaber også forventning om, at man om